

NÄIN FRANS PIEPER OPETTI III

Väinö Hotti

(nettikuva)
FRANS PIEPER

Franz Pieper

Kuvaus

Franz August Otto Pieper oli Missouri-synodin presidentti vuosina 1899–1911. Franz Pieper syntyi Saksassa vuonna 1852. Hän muutti Yhdysvaltoihin vuonna 1870 ja valmistui Saint Louisin Concordia-pappisseminaarista vuonna 1875. Pastori A. Hoenecke vihki Pieperin papiksi 11. heinäkuuta 1875 Wisconsinin Centervilleissä. [Wikipedia](#)

Syntyi: 27. kesäkuuta 1852, Karwice, Puola

Kuoli: 3. kesäkuuta 1931, Saint Louis, Missouri, Yhdysvallat

Koulutus: Concordia Seminary, Northwestern yliopisto, Martin Luther College NETTI

Franz Pieper, Kristillinen dogmatiikka.
Lihavointi, alleviivaus: Väinö Hotti

KÄÄNTYMYS

Samoin on kaikkien, jotka tahtovat pysyä kääntymyksen tilassa, jatkuvasti käytettävä evankeliumia. Mutta koska kukaan ei ota vastaan evankeliumissa tarjottua armoa, jollei hän sitä ennen myönnä olevansa syntiensä tähden kadotettu, **täytyy I a i n saarnan edeltää evankeliumin saarnaa ja kulkea sen rinnalla** (Room,3:19,20). (364)

K ä ä n t y m y s t a p a h t u u s i l m ä n r ä p ä y k s e s s ä (*conversio momentanea est*). Koska kääntymys tapahtuu siten, että ihminen alkaa uskoa Jumalaan, joka on Kristuksessa armollinen, se tapahtuu aina silmänräpäyksessä, **nimittäin siinä silmänräpäyksessä, jolloin omantunnon kauhujen vallitessa** (*terrores conscientiae*) **evankeliumin vaikutuksesta uskon kipinäinen sydämessä syttyy** tai ihminen on saatu kaipaamaan Jumalan armoa Kristuksessa. (365)

Jatkuva kääntymys on asiallisesti aivan samaa kuin j o k a p ä i v ä i n e n p a r a n - nu s. Raamatun nojalla on kuitenkin tarkoin erotettava toisistaan se kääntymys, jonka kautta ihmisestä tulee kristitty, ja jatkuva kääntymys, jota kestää halki koko kristityn elämän. Raamattu sanoo niitä, jotka ovat tulleet epäuskosta uskoon, kääntyneiksi ja viittaa heidän kääntymykseensä tapahtuneena ja menneisyyteen kuuluvana tosiasiana (1.Piet.2:25). (368)

On kyllä myönnettävä, että on olemassa tietty paatumuksen määrä, jonka jälkeen kääntymystä ei enää tapahdu, niin kuin on laita, jos on tapahtunut synti Pyhää Henkeä vastaan (Matt.12:31) (368)

VANHURSKAUTTAMISOPPI

Tämä oppi (vanhurskauttamisoppi) **on pääkohta ja kulmakivi ja se yksin synnyttää Jumalan seurakunnan, ravitsee, rakentaa, ylläpitää ja puolustaa sitä.** Ilman sitä ei Jumalan seurakunta voi pysyä voimassa hetkeäkään, Seurakunnassa ei kukaan myöskään voi oikein opettaa eikä menestyksellisesti vastustaa ainoatakaan vastustajaa, jollei pidä voimassa tätä opinkohtaa (St. L. XIV, 168; Erl. VII, 511 s.) (382)

Kaikille kristillisen vanhurskauttamisopin kieltäjille Raamattu on suljettu kirja...

Sen tähden ovat harhaopettajia kaikki sellaiset opettajat, jotka eivät tunne oppia vanhurskautuksesta eivätkä opeta sitä puhtaasti, toisin sanoen sekoittamatta siihen ihmistekoja. **He eivät rakenna kristillistä kirkkoa, vaan repivät sitä.** (384)

Luther ilmaisee tämän asian sanomalla, ettei vanhurskautus tule meille pala palalta, vaan **yhtenä ainoana kasana** (St. L. XII, 219 ss.; W.A. 10, 343 s.) (387)

PYHITYS JA HYVÄT TEOT

Milloin ikinä Pyhä Henki on aikaansaanut ihmisessä uskon evankeliumiin, hän saa samassa ihmisessä aikaan uskon kautta myös h e t i pyhityksen ja hyviä tekoja (Luuk.24:40,41). (399)

Raamattu sitä vastoin tähdentää voimakkaasti sitä tosiasiaa, että **pyhitys liittyy erottamattomasti vanhurskautukseen.** (400)

Raamatun mukaan on pyhityksessä siis kielteinen ja myönteinen puoli. Kielteiseltä kannalta se on vanhan ihmisen riisumista, myönteiseltä kannalta uuteen ihmiseen pukeutumista (Ef.4:22-24). (403)

Mutta Raamatun mukaan ei ainoastaan armontilan alku tapahdu uskon välityksellä, vaan myös sen säilyminen (Room.5:1 ss.; Kol.1:22,23; 1. Piet.1:5) (405)

Kristityn elämä ja rukous

Luther sanoo: ”Missä kristitty on, siellä on oikeastaan Pyhä Henki, **joka ei muuta tee kuin alati rukoilee**” (St. L. VIII, 363; W. A. 45, 541). (428)

Ennen kuin meistä tulee kristittyjä ja uskovia, emme myöskään tiedä, mitä ja miten meidän tulee rukoilla” (St. L. VIII, 363; W. A. 45, 541) (429)

Rukousten osoittaminen edesmenneille pyhille **on hullutusta** (Jes.63:16; 1. Kun.8:39, epäjumalanpalvelusta (Matt.4:10) ja Kristuksen täydellisen ansion sekä Kristuksen tähden täysin armollisen Jumalan häpäisemistä (1. Tim.2:5,6; Room.8:34; 1.Joh.2:1,2). Myös kielletään Raamatussa nimenomaan osoittamasta rukousta enkeleille (Ilm.19:10; 22:8,9.) (430)

Kasteesta

Roomalaisen käsityksen mukaan kaste tekee osalliseksi armosta **ex opere operato**, toisin sanoen ilman että kastetussa on käsillä usko, joka tarttuu kasteessa luvattuun syntien anteeksiantamukseen...

Rooman kirkon maaperällä liikkuvat myös ne uudemmat luterilaiset, jotka puhuvat yhteydestä Kristukseen, vieläpä uudestisyntymisestä kasteen kautta **ilman, että samalla usko syntien anteeksiantamukseen olisi käsillä**. Kasteen ajatellaan vaikuttavan luonnonvoiman tavoin tai olevan ikään kuin jonkin aineen vuodattamista ihmiseen ilman, että usko on tarpeen sen vastaanottamiseen...

Raamattu tuntee **vain yhden uudestisyntymän**, sen joka ihmisen puolelta tapahtuu **uskon kautta Kristukseen**. (495)

Lutherin ja luterilaisen tunnustuksen mukaan on **kaikkein tärkein asia kasteessa syntien anteeksiantamus**, ja sen vuoksi tällä taholla ei tahdota kuulla puhuttavaan mistään kasteen pelastavasta vaikutuksesta **ilman kastetun puolelta käsillä olevaa uskoa**. (496)

Sakramentin **h a l v e k s i m i n e n** on tuomioksi, mutta ei sitä vaille jääminen. (503)

Tällöin tietysti pidetään varmana tosiasiana sitä, että lapsella kastettaessa on usko itsellään ja ettei häntä kasteta esimerkiksi kasteentodistajien tai kristillisen kirkon tai edes oman tulevan uskonsa varassa. Joka kohdassa on pidettävä kiinni siitä, että lapsella itsellään on usko. Kaikki sellainen oppi, jonka mukaan kasteen siunaus muka tulee lapsen osaksi ilman että usko olisi lapsen puolelta käsillä vastaanottamisen väliinään, kuuluu kristinuskon ulkopuolelle (vrt. Apologia, M.204, 18 ss.;suom. 170) 504)

Ehtoollisesta

Toisaalta seurakuntien ei ole lupa järjestää niin sanottua avointa ehtoollista (*open communion*), toisaalta niiden on pidettävä tarkka vaari siitä, etteivät epä sakramenttia sellaisilta kristityiltä, joille Kristus on sen tarkoittanut...

Mitä nyt ensinnäkin tulee "avoimeen ehtoolliseen", toisin sanoen ehtoolliseen, jolle kuka tahansa voi vapaasti tulla, eivät sitä puolla ja käytä, kuten tunnettua, ainoastaan reformoidut, **vaan myös luterilaisiksi itseään sanovat piirit**. Kristillisen seurakunnan on kuitenkin tarkoin otettava huomioon, **ettei pyhä ehtoollinen ole tarkoitettu kaikille ihmisille, vaan ainoastaan kristityille**. Tässä juuri on evankeliumin saarnan ja ehtoollisen ero: Evankeliumin saarnan tulee kohdistua kaikkiin ihmisiin, uskoviin ja epäuskoihin. **Ehtoollinen taas on tarkoitettu vain niille ihmisille, joista jo on tullut Kristukseen uskovia...**(539,540)

Sakramenttia ei tule viskellä väkijoukkoihin...tässä minun on oltava selvillä siitä, että se tavoittaa sen, joka sakramentille tulee; silloin en saa toimia umpimähkään, vaan **minun on oltava varma siitä, että se, jolle sakramentin annan, on käsittänyt evankeliumin ja uskoo vilpittömästi"** (St. L. XI, 615; W.A. 12, 485) (540)

Jos nyt tästä (ehtoollisen epäämisestä) olisi seurauksena ristiriita seurakunnanpaimenen ja seurakunnan välillä eikä erimielisyyttä voitaisi poistaa perinpohjaisilla neuvotteluillakaan, **tulisi seurakunnanpaimenen mieluummin alistua viralta pantavaksi kuin antaa ehtoollista sellaiselle, jolta se Jumalan säätämysten mukaan on evättävä.** (543)

Kristillinen seurakunta

'Oikeauskoisen` määreen kirkko menettää vasta silloin, kun se ei menettele Room.16:17 mukaisesti eikä siis nuhtelee siinä ilmenevää harhaa ja lopulta poista sitä keskuudestaan, vaan antaa sen elää rauhassa ja näin tosiasiasa **myöntää sille yhtäläisen oikeutuksen totuuden rinnalla.** (561)

Skismalla tarkoitamme kirkollisessa kielenkäytössä kirkollista hajaannusta, joka ei perustu Jumalan sanan käskyyn, vaan omaan ratkaisuun ... **Väärin on kuitenkin sanoa skismaatikoiksi tai separatisteiksi niitä, jotka erottautuvat kirkkokunnastaan siitä syystä, että tämä itsepintaisesti pitää kiinni väärästä opista. Tällaiseen erottautumiseen Raamattu käskee** (Room.16:17), ja se on ainoa keino, saada kristillisessä kirkossa aikaan oikea yksimielisyys ja säilyttää se. (564)

Samoin ei ole vain inhimillinen, vaan jumalallinen järjestys, että samalla paikkakunnalla asuvat kristityt asettuvat keskenään yhteyteen, muodostavat seurakunnan ja asettavat henkilöitä, joilla on erityinen kykeneväisyys opettamiseen, toimeksiannostaan julistamaan Jumalan sanaa (julkisessa kokouksessa) ja yksityisesti (yksityisille kristityille). (573)

Suhtautuminen harhoihin

Lause, joka väittää, että **kirkon ulkopuolella ei ole pelastusta** (*extra ecclesiam salus nulla*), pitää paikkansa kristillisestä kirkosta, mutta on **paavinkirkosta sanottuna väärä**. (555)

Sitä asiaintilaa, että harhauskoisissakin kirkoissa on Jumalan lapsia, käytetään, kuten tunnettua, yhteyden pitämiseen tällaisten kirkkojen kanssa; väitetään, että tämä on oikein, jopa että rakkaus vaatii sitä. Raamatun opetus on kuitenkin aivan päinvastainen: "**Vetäytykää pois heistä!**" (Room.16:17; 1 Tim.6:3 ss.; 2 Joh.10,11). (562)

Se joka pitää oppiaan, uskoaan ja tunnustustaan totena, oikeana ja varmana, ei voi seistä samassa tallissa sellaisten kanssa, jotka harjoittavat väärää oppia ja edistävät sitä. -Luther. **Se joka esimerkiksi antautuu uskonveljelliseen tai kirkolliseen yhteyteen sellaisten kanssa, joilla on väärä, Jumalan sanasta poikkeava oppi, syyllistyy heidän synteihinsä** (2 Joh.11). (563)

Kirkkokunnan luonnetta ei ratkaise "virallinen" oppi, jota siinä pitäisi opetettaman, **vaan se oppi, mikä siinä todellisuudessa on käytännössä**. (561)

Mikä ei ole raamatullista ei ole teologista! (23).

Saarnavirka

Jumalan sanan mukaan ei yksikään, joka ei nuhtelee väärää oppia, ole Jumalan salaisuuksien uskollinen taloudenhoitaja, hänelle uskottujen lammasten uskollinen paimen eikä uskollinen vartija Siionin muureilla, **vaan palkkapaimen, mykkä koira ja petturi** (vrt. esim.Jes.56:10,11; Fil.3:2 jne) (22).

Saarnavirka **edellyttää kyllä hengellistä pappetta** sikäli, että on Jumalan tahto ja järjestys, ettei vanhimpia eli piispoja valita epäuskoisista, **vaan uskovista eli hengellisistä papeista**. (572)

ENKELIT

Suorittaessaan palvelusta maan päällä enkelit ovat samalla taivaassa, koska he samalla joka hetki näkevät Jumalan kasvot. (181)